

Alfa a Omega

Zpravodaj Farního sboru
Českobratrské církve evangelické
v Praze 5-Smíchově

A tak každý, kdo slyší má slova a plní je, bude podoben rozváznému muži, který postavil svůj dům na skále. Tu spadl přívál, přibhaly se vody, zvedla se vichřice, a vrhly se na ten dům; ale nepadl, neboť měl základy na skále. Když Ježíš dokončil tato slova, zástupy žasly nad jeho učením.

(Evangelium podle Matouše 7,24.25.28)

SBOR BEZ FARÁŘE?

Jak už možná víte, anebo se právě dozvídáte, koncem října ukončil své působení v našem sboru bratr farář Ivo Mareš. Na staršovstvu s informací o jeho odchodu pracujeme od jara letošního roku, i když původně se jednalo o termín září 2014. Měli jsme dvě možnosti, jak se k této situaci postavit. Buď veřejně vyhlásit, že pro náš sbor sháníme kazatele, tedy podat inzerát třeba do Českého bratra anebo přímo oslovit společnými silami vybrané kandidáty. Oba způsoby mají své výhody i svá úskalí. Nakonec jsme se rozhodli pro druhou variantu a oslovili celkem asi 15 nám blízkých kazatelů. Stranou našeho zájmu ale nezůstali ani dva bohoslovci, kteří již mají svou zkušenost s akustikou našeho chrámu – Dan Páleník a Pavel Hanych. V současné době jednáme i s Ondřejem Mackem z Nosislavi. Všichni tito kandidáti však vzhledem ke svým stávajícím závazkům mohou nastoupit až v září 2015,

tedy dva roky po odchodu Iva Mareše. To znamená, že se náš sbor alespoň po určité době nevyhne tzv. administraci. Administrátorem byl jmenován kobyliský farář Ondřej Kolář a spolu s kurátorem je statutárním zástupcem smíchovského sboru. Lze se na něj obracet s žádostí o křest, svatební a pohřební obřady, a rovněž koordinuje personální obsazení biblických hodin. Zajištění ostatních sborových setkání a činností včetně nedělních bohoslužeb bude pak již z větší části ležet na našich bedrech. Proto bychom měli všichni zvážít své rezervy práce pro sbor. Tato situace je pro nás pro všechny nová. Ve staršovstvu ale věříme, že naše společenství stojí na pevné skále, a že je v našich silách i možnostech tuto nelehkou situaci zvládnout a nového faráře uvítat jako sbor, který dokáže přijímat i dávat a postarat se o sebe, když je třeba. S Boží podporou...

Aleš Kratochvíl, kurátor sboru

Srdečně vás zveme

na **SPOLEČNOU DVOJJAZYČNOU BOHOSLUŽBU** s německy mluvícím sborem,
kterou budeme slavit **první adventní neděli** 1. prosince 2013
od 10.30 hodin **v kostele Sv. Martina ve zdi**, Martinská 8, Praha 1.

V TUTO NEDĚLI SE BOHOSLUŽBY VE SMÍCHOVSKÉM CHRÁMU NEKONAJÍ!

ADVENTNÍ VÝLET

V sobotu 30. listopadu 2013 pojedeme na společný výlet s německy mluvícím sborem **do Annaberg-Buchholzu**. Malebné historické hornické město na úpatí Krušných hor je vyhlášené pořádáním adventních trhů, které patří k největším společenským událostem roku.

Prosíme zájemce, aby si včas rezervovali místa v autobuse.

Podrobnější informace u bratra Aleše Kratochvíla.

OD CHÁ ZE NÍ

ROZHOVOR S IVEM MAREŠEM

■ *Po sedmi letech ve smíchovském sboru ses rozhodl rezignovat na funkci faráře. Proč?*
Jeden kolega říká: „Ještě jsem nepotkal člověka, který by žil přesně tak, jak si to naplánoval.“ Když jsem před dvěma lety dostal otázku ohledně optimální délky působení faráře na sboru, tak jsem odpověděl, že osobně mám tu hranici někde v rozmezí 10-15 let. Letos v únoru jsem staršovstvu sdělil své rozhodnutí odejít už po osmi letech služby a nakonec je z toho sedm a kousek. Bylo to z mého pohledu překrásných sedm let a jsem za ně vděčný vám všem. Tím spíš se nabízí otázka: Proč? Každý kazatel – a já jsem to tak vždy chápal – vkládá do svého povolání velký kus sebe sama. To, co říká z kazatelny, není obecná křesťanská věrouka, ale jeho víra, jeho vlastní zkušenost s Bohem a člověkem, jeho vlastní porozumění Písmu a tradici, jeho vlastní život. Musí si za tím vnitřně stát. A právě to mi teď chybí. Naše rodinná situace je vážná a já věřím, že odejít ze služby je v tuto chvíli správné rozhodnutí.

■ *Můžeme pro Tebe jako sbor nebo každý sám za sebe něco udělat?*

Ano. A jsem si vědom toho, že je to velká prosba. Mrzelo by mne, kdybyste si mysleli, že jsem sbor hodil přes palubu nebo nechal na holičkách. Tak to opravdu není.

Největší pomoc a vlastně i odměna pro mě bude, když sbor nebude můj odchod vnímat jako „ránu“, ale i po mém odchodu bude dobře fungovat a pokračovat v tom, co jsme společně připravili a rozběhli. Nikdy jsem si o sobě nemyslel, že se beze mne nic neobejde, že všechno stojí a padá s mým osobním nasazením, že bez mé osoby přestane být sbor sborem, církev církví a svět světem. Máme tu mnoho šikovných, schopných a obětavých lidí – ani na chvíli nepochybuji, že to zvládnou.

■ *Uvažuješ o nějaké formě návratu?*

Návratu na Smíchov nebo návratu na kazatelnu? Dál zůstávám členem smíchovského sboru a dál se s vámi chci potkávat, i když už nebudu smíchovským kazatelem. Myslím, že nás pojí víc než pracovní vztahy. Co se týče návratu do aktivní služby, to zatím nedokážu říct. A neumím ani odhadnout, v jakém časovém horizontu. Ostatně, to nezáleží jen na mém chtění, ale i na tom, jestli bude zájem z druhé strany.

■ *Jaké okamžiky se Ti vybaví, když si v hlavě promítneš těch sedm let na Smíchově?*

Nevybavují se mi ani tak konkrétní okamžiky, jako spíš konkrétní lidé a jejich životní příběhy. Často velmi složité, nelehké, a přesto nesené vírou, smyslem a nadějí. Lidé, které jsem tu poznal a s nimiž jsem směl prožívat jejich radosti i trápení. Děti, které za tu dobu dospěly. Mládežníci, kteří už dnes zakládají rodiny. Velmi si vážím toho, že mi bylo dáno být při tom, a budu na to vždy s hrdotí vzpomínat.

■ *Vzkaz na závěr?*

O naší církvi se říká, že je vstřícná a otevřená. V mnoha případech je to spíš zbožné přání, ale smíchovský sbor takový skutečně je – otevřený prostor, kde se lidé cítí dobře a kam se rádi vracejí. Když se mě kolegové ptali: „Jaké to je na Smíchově,“ vždycky jsem jim s úsměvem odpovídal: „Smíchov, přítel, to je farářův sen.“

A na úplný závěr bych rozhodně chtěl poděkovat. Děkuji všem za obětavou službu a práci pro sbor, za odvalu i rozvalu při řešení obtížných situací, které v životě sboru za ta léta nastaly, za vlídnou podporu i pevnou oporu, bez nichž je povolání faráře nemyslitelné, a samozřejmě za trpělivost a moudrost při společném hledání toho, co je dobré pro život a budoucnost sboru.

Pustorybenské pastorále

Uprostřed prázdnin v samém lůnu Vysočiny nastal opět čas soustředění Smíchovských příležitostných zpěváků. Bylo nás tak akorát, abychom dokázali zabydlet Mikoláškovice chalupu a při zkoušení se taktak vešli do hudebního pokojíku. Nacvičovali jsme jednak program na televizní bohoslužby, které nás čekají nadcházející Boží hod vánoční, ale také pár písní k nedělním bohoslužbám v místním kostelíku. Shodou okolností tam zrovna kázal Pavel Hanych – kandidát na smíchovského kazatele, a tak jsme si mohli vyzkoušet, jaké by to bylo mít zpívajícího faráře.

Stejně jako loni i letos doprovázely členy SPZ jejich početné rodiny. Program pobytu byl tak mnohem pestřejší než jen samotné zkoušení a čas jsme si našli i na výlety – napří-

klad na Zelenou horu, skvost barokní architektury u Žďáru nad Sázavou. K oblíbeným aktivitám pak patřil zejména výšlap na Lucký vrch s cílovou premií jedenáctistupňovým poličským Otokarem. Nejednou jsme rovněž využili možnosti nočního osvětlení v místní hasičské nádrži, v jejíž docházkové vzdálenosti má Pavel Hanych své rekreační zázemí. Chut segedínského guláše, jímž nás při jedné takové výpravě cestou z koupaliště Pavlova žena Bětka v brzkou ranní hodinu pohostila, jistě dlouho zůstane v našich vzpomínkách.

Vyvrcholením celého pobytu byl večerní koncert hudebního uskupení Michal Hromek Consort. Program byl utkán z žánrově pestrého repertoáru, v němž tradiční keltské rytmy střídaly ve svěžím

tempu baladické písně z moravsko-slezského pomezí a naopak. Více než 160 posluchačů tak zažilo opravdovou hudební lahůdku, což na konci dávalo halasně najevo a dožadovalo se dalších a dalších přídavek. Jelikož by bylo nanejvýš pošetilé snažit se tento skvělý hudební zážitek čímkoliv překonat, rozjeli jsme se následující den do svých domovů se srdci naplněnými prožitkem a radostí z pospolitého hudebního sdílení. Těšíme se, až načerpanou radost budeme moci prostřednictvím našeho blízcího se vystoupení předat i vám.

-alkra-

PRAVIDELNÁ SBOROVÁ SETKÁNÍ

Začínat popis pravidelných sborových aktivit **biblickou hodinou pro dospělé** jistě není nijak originální, ale má to svůj dobrý důvod. Ze všech generačních setkání, které v týdnu probíhají, má právě „biblická“ nejméně a nejpoctivější frekventanty. Obvykle je nás zhruba deset a původní hodinový program jsme v loňském roce rozšířili na hodinu a půl. Zjistili jsme totiž, že pokud se výklad biblického textu protáhne, nezůstane nám už čas na to si popovídat. Právě v tom spočívá kouzlo naší biblické. Máme si co říci, chceme si to říkat a říkáme si to rádi. Je to setkávání, ve kterém nejen čteme bibli, ale sdělujeme si navzájem své zážitky, zkušenosti, myšlenky, radosti i strasti; je to setkávání, ve kterém se z jednotlivců stává společenství. A přestože na biblickou chodí lidé, kteří se většinou dobře znají, je tu vždycky místo i pro nově přichozí, ať je jim patnáct nebo osmdesát.

V letošním školním roce se velmi nadějně rozrostla **skupinka dětí**, které se scházejí k biblickému programu každý čtvrtek v 17:15 hodin. Jejich počet kolísá mezi 4–8 a věkové složení je také velmi pestré: od předškoláků, kteří ještě neumí číst, až po 11leté skorodospělce, kteří mají spoustu všetečných otázek i výstižně formulovaných názorů a postojů. Čtvrteční setkání dětí bude i v době administrace sboru pokračovat pod vedením Iva Mareše.

Už několik let máme na Smichově **dvě skupiny mládeže**. Tzv. mladší mládež (15–19 let) a starší mládež, kde je věkový průměr 26 let a mnozí „mládežníci“ by podle data svého narození měli patřit spíš mezi třicátníky. Mladší mládež se obvykle schází jednou za 14 dní a svůj program teď bude koordinovat s administrátorem sboru Ondřejem Kolářem. Starší mládež se již před prázdninami dohodla na frekvenci setkávání jednou za měsíc. Většina z nich chodí do zaměstnání nebo studuje vysokou školu a někteří dokonce obojí, takže scházet se častěji se ukázalo jako nereálné. Co se týče programu, je starší mládež „samonosná“ – své programy si připravuje sama, případně si pozve hosta.

Věříme, že tyto sborové aktivity budou i v příštích měsících páteří života sboru a těšíme se na další nová setkání.

PRAVIDELNÁ SHROMÁŽDĚNÍ

NEDELE

9.30 bohoslužby pro děti i dospělé

Rodinná neděle [dopolední – každá třetí neděle v měsíci]

PONDĚLÍ

19.00 [2. pondělí v měsíci] schůze staršovstva

19.00 [4. pondělí v měsíci] setkání střední generace – „třicátníků“

ÚTERÝ

16.30 biblická hodina

ČTVRTEK

17.15 setkání předškolních, mladších i starších dětí

Návštěvní hodiny ve sborové kanceláři

ČTVRTEK 17.00–18.30

je přítomna sborová sestra

V naléhavých situacích se můžete obracet na kurátora sboru Aleše Kratochvíla

telefonicky na čísle **608 983 950**

nebo **e-mailem** na adrese **ales.kratochvil@evangnet.cz**.

Alfa a Omega

Vydává třikrát až čtyřikrát do roka Farní sbor Českobratrské církve evangelické

Na Doubkové 8, 150 00 Praha 5-Smíchov Telefon: 251 56 42 04 Rediguje Ivo Mareš

<http://smichov.evangnet.cz> e-mail: smichov@evangnet.cz Bankovní spojení: č. ú. – 2300335514 / 2010 FIO banka